

дѣво, радѣйся: а дѣтѣ то чело по нѣм со сладокъ гласъ, она пакъ мѣ ѿговорила рѣчь по рѣчь, що встѣнало ѿ молитва та да го дочига. Я божественно то отроче говорило слѣдъ нѣм сладостноу, додѣ дошлѣ да речѣтъ, благословѣнъ плѣдъ чрѣва твоегѣ, това слово смиреннѣи Іисусъ не шѣлъ да речѣ: а дѣвица рекла много пѣти, и го нѣдила да речѣ и това слово, зашо са по чѣстни тѣм рѣчи, шо встѣнали. Дѣтѣ то поглѣдало и рекло съ весело и сладко глѣданѣ: радѣйся возлюбленна дѣи, тогѣба шо си шѣла да го видишъ, видѣла си го, това реклъ и невидимъ бысть. Тогѣва тѣм добра дѣвица познала, че той былъ Господъ Іисусъ, и благодарила со страхъ и радость. За това, шо ѣ направилъ добро, слѣдъналъ ѿ него то и се пѣвилъ, и встѣнало това видѣнїе на нѣйнъ оумъ вѣчно: никакой пѣтъ не испѣщала ѿ память та си това чѣдо, и така проведѣ житїе то си, въ дѣвство богобѣжно, и вселїсе во вѣчныя шѣтели.

Ч У Д О 50.

За єдногѣ мѣжа и женѣ, кой то са оувѣрдили дѣвство въ свѣрѣжество то си.

Во времена та на царїе тѣ онорѣа и Аркадїа, по смѣртъ та на блаженнаго Ялѣксїа челоуѣка бѣжїа, повдїгнахаса многѣ челоуѣцы оурїмъ отъ негоуый а примѣръ да пѣзхѣтъ цѣломѣдрїе и дѣвство, равно мѣжїе и женѣ. Междѣ прочїи тѣ была єдна благовїдна и благобѣдна дѣвица, натѣло красна много, а на дѣша оше по красна. Оженїлна ѣ родїтелїтѣи сосъ сила, далѣ ѣ на зѣтъ на єдногѣ благобѣдна и голѣмъ началникъ, на правїле свѣдка та по свѣтскїи а обичѣи, съ органы, мѣзыки, пѣсни и игры, и дрѣги подобни. Но невѣста та на небеснѣи а царь, немаше никакъ оумъ си на земнѣи тѣ, но мыслѣше на небеснѣи тѣ. Ве-